

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. gruodžio 5 d.
(OR. en)

16378/23

Tarpinstitucinė byla:
2023/0171(COD)

TRANS 578
MAR 162
CODEC 2399
OMI 89
IA 349
DROIPEN 178
ENV 1449

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 16107/23 + COR 1
Komisijos dok. Nr.: 10119/23 + ADD 1

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už taršos pažeidimus, įskaitant baudžiamąsias, įvedimo
– *Bendras požiūris*

Delegacijoms priede pateikiamas *bendras požiūris* dėl pirmiau nurodyto pasiūlymo, kurį Taryba priėmė 2023 m. gruodžio 4 d. įvykusiame 3991-ame posėdyje.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už taršos pažeidimus,
įskaitant baudžiamąsias, įvedimo**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydamiės įprastos teisėkūros procedūros,

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

kadangi:

- 1) Sąjungos jūrų politikos tikslas – užtikrinti aukštą saugos ir aplinkos apsaugos lygį. Tą tikslą galima pasiekti laikantis tarptautinių konvencijų, kodeksų ir rezoliucijų, kartu garantuojant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje įtvirtintą laivybos laisvę;
- 2) Tarptautinėje konvencijoje dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL 73/78) nustatyti bendrieji draudimai išmesti laivų atliekas į jūrą, tačiau joje taip pat nustatytos sąlygos, kuriomis tam tikros medžiagos gali būti išmetamos į jūros aplinką. MARPOL 73/78 nustatytos išimtyje teršiančių medžiagų, kurioms taikomi jos priedai, išmetimui, kuris nelaikomas pažeidimu, jei tenkinamos nustatytos sąlygos. Pagal tuos priedus išimtis netaikoma tais atvejais, kai už padarytą žalą atsakingi asmenys veikė turėdami tikslą sukelti žalą arba veikė aplaidžiai ir žinodami, kad žala greičiausiai atsiras. Šioje direktyvoje minimi pažeidimai ir išimtys, kurios būtų taikomos, yra MARPOL 73/78 nurodyti pažeidimai ir išimtys;
- 3) priėmus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/35/EB³, buvo padaryti reikšmingi MARPOL 73/78 ir jos priedų pakeitimai, kuriais buvo nustatytos griežtesnės normos ir draudimai dėl medžiagų išmetimo iš laivų į jūrą. Į šiuos pakeitimus ir į Direktyvos 2005/35/EB įgyvendinimo patirtį reikėtų atsižvelgti;

³ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 11).

- 4) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/883⁴ užtikrinama, kad atliekos būtų pristatomos į Sąjungos uostus, kur jos surenkamos tinkamais uosto priėmimo įrenginiais. Direktyvos (ES) 2019/883/EB vykdymo užtikrinimas kartu su Direktyva 2005/35/EB yra viena iš pagrindinių taršos iš laivų prevencijos priemonių. Kad Direktyvos (ES) 2019/883 dėl atliekų pristatymo į uosto priėmimo įrenginius nuostatas atitinkanti vykdymo užtikrinimo sistema būtų veiksminga, integruota ir nuosekli, Direktyva 2005/35/EB turėtų būti iš dalies pakeista – į išplėstą jos taikymo sritį turėtų būti įtraukti MARPOL 73/78 IV–VI priedai, kad nebūtų paskatų teršiančias medžiagas iš laivų neteisėtai išmesti į jūrą, užuot jas pristačius į uosto priėmimo įrenginius pagal Direktyvos (ES) 2019/883 nuostatas;
- 5) į Direktyvos (ES) 2019/883 taikymo sritį nepatenka MARPOL 73/78 III priedas, nes supakuotos prekės nėra priskiriamos atliekų kategorijai, todėl jos paprastai nepristatomos į uosto priėmimo įrenginius. Tačiau yra tikimybė, kad į jūrą gali būti neteisėtai išmestos supakuotos kenksmingos medžiagos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, Direktyvos 2005/35/EB taikymo sritis turėtų būti išplėsta įtraukiant MARPOL 73/78 III priedą. Todėl pagal Direktyvą 2005/35/EB turėtų būti draudžiama išmesti kenksmingas medžiagas į jūrą, nebent kompetentingos institucijos nustatytų, kad tai buvo būtina laivo saugumui užtikrinti arba žmonių gyvybei jūroje gelbėti. Šiuo atžvilgiu šioje direktyvoje nurodytas išmetimas neapima laidojimo pagal 1972 m. Londono konvenciją dėl jūros taršos laidojant atliekas ir kitas medžiagas prevencijos ir jos 1996 m. protokolą;

⁴ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/883 dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/65/ES ir panaikinama Direktyva 2000/59/EB (OL L 151, 2019 6 7, p. 116).

- 6) į MARPOL 73/78 2 straipsnyje pateiktą išmetimo apibrėžtį įtraukta kenksmingų medžiagų pašalinimo iš laivų sąvoka. MARPOL 73/78 VI priede kalbama apie oro taršos iš laivų prevenciją. VI priede ir atitinkamose TJO gairėse dėl išmetamųjų dujų valymo sistemų (EGCS) (Rezoliucija MEPC.340 (77)) leidžiama laivuose naudoti EGCS kaip alternatyvų atitikties metodą sieros oksido (SO_x) išmetimui mažinti. VI priede reglamentuojamos EGCS liekanos, uždraudžiant jų išmetimą į jūrą ir reikalaujant pristatyti jas į tinkamus uosto priėmimo įrenginius (uždaro kontūro sistemų EGCS liekanų atveju). Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/802⁵ į Sąjungos teisę perkeliama tarptautiniai su SO_x susiję standartai, o Direktyva (ES) 2019/883 užtikrinama, kad EGCS liekanos būtų pristatomos į uosto priėmimo įrenginius. Kadangi EGCS liekanos gali užteršti jūros aplinką, neteisėto išmetimo atveju turėtų būti skiriamos Direktyvoje 2005/35/EB numatytos sankcijos;
- (6a) išleidžiamos nuotekos, kaip apibrėžta tiek aplinkraštyje MEPC.1/Circ.899, tiek Rezoliucijoje MEPC.340(77), galėtų būti išleidžiamos tiesiogiai už borto, jei jos atitinka Išmetamųjų dujų valymo sistemų gairėse nustatytus išleidžiamų nuotekų kokybės kriterijus. Tačiau EGCS išleidžiamos nuotekos gali daryti poveikį ekosistemai, nors jos ir atitinka MARPOL 73/78 reikalavimus. Tokiu atveju valstybė narė gali nustatyti suvaržymus ar apribojimus, kurie gali būti grindžiami vertinimu, atliktu taikant TJO parengtose gairėse nustatytą ir MEPC rekomenduojamą rizikos ir poveikio vertinimų metodiką. Tokiu atveju išleidžiamos nuotekos gali užteršti jūros aplinką ir neteisėto išmetimo atveju turėtų būti skiriamos Direktyvoje 2005/35/EB numatytos administracinės sankcijos, deramai atsižvelgiant į aplinkraščių MEPC.1/Circ.883/Rev.1;

⁵ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/802 dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse (kodifikuota redakcija) (OL L 132, 2016 5 21, p. 58).

- 7) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2023/xxxx⁶ užtikrinamos bendros nusikalstamų veikų aplinkai apibrėžtys ir galimybė skirti atgrasomas, veiksmingas ir proporcingas baudžiamąsias sankcijas už sunkius su aplinkos apsauga susijusius pažeidimus. Direktyva 2005/35/EB buvo iš dalies pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB⁷, kuria nustatytos baudžiamosios sankcijos už tam tikrus Direktyvos 2005/35/EB pažeidimus, kurie dabar turėtų patekti į Direktyvos (ES) 2023/xxxx taikymo sritį. Atitinkamai Direktyvos 2005/35/EB nuostatos, kurios buvo įtrauktos arba pakeistos Direktyva 2009/123/EB, turėtų būti išbrauktos iš Direktyvos 2005/35/EB;
- 8) administracinės sankcijos, nustatytos perkeliant Direktyvą 2005/35/EB į nacionalinę teisę, neturėtų daryti poveikio Direktyvai (ES) 2023/xxxx. Valstybės narės turėtų apibrėžti administracinės ir baudžiamosios teisės vykdymo užtikrinimo taikymo sritį, kiek tai susiję su taršos iš laivų pažeidimais pagal jų nacionalinę teisę. Šia direktyva neužkertamas kelias valstybėms narėms imtis griežtesnių tarptautinę teisę atitinkančių priemonių ir pagal savo nacionalinę teisę nustatyti administracines arba baudžiamąsias sankcijas. Taikydamos nacionalinę teisę, kuria perkeliama Direktyva 2005/35/EB, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad skiriant baudžiamąsias ir administracines sankcijas būtų laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos principų, įskaitant principu *ne bis in idem* nustatytą dvigubo baudimo draudimą, deramai atsižvelgiant, jei taikytina ir kai taikytina, į principą „teršėjas moka“;

⁶ OL L xxxx.

⁷ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/123/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 280, 2009 10 27, p. 52).

9) Direktyvoje 2005/35/EB numatytas sankcijas reikėtų griežtinti užtikrinant nuoseklų administracinių sankcijų skyrimą visoje Sąjungoje. Siekiant sustiprinti atgrasomąjį sankcijų, skiriamų už taršos iš laivų pažeidimus, poveikį, tokios administracinės sankcijos turėtų būti bent jau kaip baudos paskiriamos laivo bendrovei, jei pripažinta, kad bendrovė yra už tai atsakinga. Valstybės narės taip pat gali skirti baudas kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, jei pripažinta, kad jie yra atsakingi už pažeidimą. Šiame kontekste laivo bendrovė – tai laivo savininkas arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas arba laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko perėmė atsakomybę už laivo veiklą pagal Tarptautinį saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksą (ISM kodeksas)⁸, perkeltą į Sąjungos teisę Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 336/2006⁹. Direktyvoje 2005/35/EB turėtų būti pripažinta, kad registruotas savininkas gali perduoti laivo valdymą kitam subjektui, kuris tokiu atveju pirmiausia turėtų būti laikomas atsakingu už savo įsipareigojimų pagal ISM kodeksą nevykdymą, kai jis privalėjo užtikrinti, kad būtų išvengta žalos aplinkai arba kad laivo veikla būtų perduota kvalifikuotam personalui. Nedarant poveikio taikytiniams Sąjungos teisės aktams, sprendimas dėl veiksmingiausios taikytinos sankcijos rūšies, baudžiamosios ar administracinės, išlieka valstybės narės prerogatyva. Baudžiamųjų sankcijų atveju valstybė narė laikosi įpareigojimų, nustatytų Direktyvoje (ES) 2023/xxxx – peržiūrotoje Direktyvoje dėl nusikaltimų aplinkai. Atitinkamai ši direktyva yra susijusi tik su administracinėmis sankcijomis ir nėra susijusi su baudžiamosiomis bylomis fiziniams ar juridiniams asmenims pagal nacionalinę teisę;

⁸ Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas, patvirtintas Tarptautinės jūrų organizacijos 1993 m. lapkričio 4 d. Asamblėjos rezoliucija A.741(18) su pakeitimais.

⁹ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 336/2006 dėl Tarptautinio saugaus valdymo kodekso įgyvendinimo Bendrijoje ir panaikinant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95 (OL L 64, 2006 3 4, p. 1).

- (9a) kadangi pripažįstama, kad kai kurios valstybės narės dėl nacionalinės konstitucinės teisės negali laikytis reikalavimo dėl administracinių sankcijų, šios direktyvos nuostatas dėl administracinių sankcijų valstybės narės gali taikyti taip, kad baudas inicijuotų kompetentinga institucija, o jas skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, kartu užtikrinant, kad sankcijos būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Taigi, kai nurodomos šioje direktyvoje numatytos administracinės sankcijos, tos valstybės narės taikys sankcijas, apibrėžtas jų nacionalinėje teisinėje sistemoje;
- (9b) neatitikimai galėtų būti nustatyti ir informacija galėtų būti gauta atlikus uosto valstybės kontrolės inspektavimą pagal Direktyvą 2009/16/EB, kai jis yra privalomas arba atliekamas pagal tvarkaraštį. Taip pat galėtų būti nustatyti neatitikimai, susiję su laive sukauptų atliekų pristatymu arba pranešimu apie jas, kaip reikalaujama pagal Direktyvą (ES) 2019/883, arba atsiradę nesilaikant kriterijų, taikomų naudojant išmetamųjų dujų valymo sistemas, laikomas teršalų išmetimo mažinimo metodais, nustatytais Direktyvos (ES) 2016/802 II priede, taip pat susiję su informacija apie galbūt neteisėtą išmetimą iš laivo, gauta pagal Direktyvoje 2002/59/EB numatytas procedūras, įskaitant visus įrodymus arba galimus įkalčius apie naftos išpylimą arba kitus MARPOL 73/78 pažeidimus, apie kuriuos pranešė valstybė narė, arba susiję su informacija apie incidentus ar avarijas, apie kuriuos pranešė laivo kapitonas;
- 10) nacionalinės administracinės ir teisminės institucijos, nustatydamos teršėjui skirtinų sankcijų dydį, turėtų atsižvelgti į visas svarbias aplinkybes. Atsižvelgiant į Direktyva 2005/35/EB reglamentuojamų teršiančių medžiagų įvairovę ir į reglamentuojamos veiklos tarpvalstybinio pobūdžio nulemtą nuoseklaus sankcijų skyrimo visoje Sąjungoje svarbą, tolesnis sankcijų dydžių derinimas ir veiksmingumas galėtų būti skatinamas keičiantis informacija apie sankcijų už įvairių teršiančių medžiagų išmetimą skyrimo kriterijus;

- 11) kai valstybė narė įtaria, kad jos uoste arba pakrantės terminale savanoriškai esantis laivas įvykdė neteisėtą išmetimą, turėtų būti atliktas atitinkamas patikrinimas siekiant nustatyti aplinkybes. Siekiant padėti valstybėms narėms vykdyti Direktyvoje 2005/35/EB nustatytus tokių laivų tikrinimo įpareigojimus, Direktyvos 2005/35/EB I priede pateikiamas orientacinis neatitikimų arba informacijos, į kuriuos kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti kiekvienu konkrečiu atveju nustatydamos, ar laivas turėtų būti laikomas įtartinu, sąrašas;
- 12) papildomų bendradarbiavimo priemonių ir valstybių narių įpareigojimų teikti ataskaitas iki šiol nepakako, kad būtų galima išsamiai išanalizuoti, ar teršėjams skiriamos veiksmingos, atgrasomos ir proporcingos sankcijos ir ar Komisija turi pakankamai duomenų Direktyvos 2005/35/EB įgyvendinimui stebėti. Siekiant užtikrinti veiksmingą ir nuoseklų Direktyvos 2005/35/EB vykdymą, turėtų būti sudarytos geresnės sąlygos keistis informacija ir patirtimi glaudžiau bendradarbiaujant, kartu užtikrinant, kad Komisijai būtų pateikta pakankamai duomenų, kad būtų galima tinkamai stebėti, kaip įgyvendinama Direktyva 2005/35/EB;

13) dabartinė palydovinė sistema „CleanSeaNet“, kuria valstybių narių valdžios institucijoms pranešama apie galbūt neteisėtus išmetimus, turėtų būti toliau tobulinama, kad būtų įtraukta informacija apie papildomas teršiančias medžiagas, kurioms taikoma Direktyva 2005/35/EB. Informacija, susijusi su tikėtinais arba tikrais išmetimais, apie kuriuos valstybės narės praneša pagal Direktyvą 2005/35/EB, ir su kitomis Sąjungos laivybos saugos duomenų bazėmis (pavyzdžiui, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB¹⁰ sukurta Sąjungos keitimosi jūrų laivybos informacija sistema „SafeSeaNet“ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB¹¹ sukurta inspektavimo duomenų baza THETIS) turėtų būti integruota ir naudotojui patogiu elektroniniu formatu perduodama vykdymo užtikrinimo grandinėje dalyvaujančioms nacionalinėms institucijoms, kad jos galėtų laiku reaguoti. Tokia informacija, kai ji susijusi su faktiniu arba galimu išmetamųjų dujų valymo sistemos liekanų išmetimu iš laivo, galėtų būti automatiškai platinama, pavyzdžiui, pasitelkiant specialų THETIS modulį, surinktą Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2015/253 (THETIS-EU), siekiant padėti valstybėms narėms imantis vykdymo užtikrinimo veiksmų pagal Direktyvos (ES) 2016/802 nuostatas. Siekiant užtikrinti veiksmingą Direktyvos įgyvendinimo stebėseną visose valstybėse narėse, per pirmuosius trejus metus nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad patikrins tam tikrą procentinę dalį sistema „CleanSeaNet“ siunčiamų A klasės perspėjimų. Tikrinimo veikla galėtų apimti daugelį kelių kompetentingų institucijų veiksmų; tai galėtų būti, pavyzdžiui, palydovinio aptikimo duomenų palyginimas su nacionaliniu lygmeniu prieinamais pagalbiniais duomenimis ir uosto valstybės kontrolės inspektavimo duomenimis. Galimybė susipažinti su šia informacija turėtų būti suteikta kitų valstybių narių institucijoms, kurios ja domisi kaip kito įplaukimo uosto valstybės, pakrantės valstybės, kurioms turi įtakos tikėtinas išmetimas, arba laivo vėliavos valstybės, siekiant palengvinti veiksmingą ir savalaikį tarpvalstybinį bendradarbiavimą, kuomet labiau sumažinti administracinę vykdymo užtikrinimo našta ir galiausiai veiksmingai bausti pažeidėjus už Direktyvos 2005/35/EB pažeidimus; Taip pat reikėtų skatinti naudoti naujas technologijas, pavyzdžiui, bepiločius orlaivius ir sprendimus priimti padedančias technologijas, pavyzdžiui, dirbtinį intelektą.

¹⁰ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

¹¹ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (nauja redakcija) (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

- 14) Europos tvarios laivybos forume įsteigto atliekų išmetimo iš laivų pogrupio, į kurį suburti įvairūs taršos iš laivų ir laivų atliekų tvarkymo sričių ekspertai, darbas 2017 m. gruodžio mėn. buvo nutrauktas rengiantis pradėti tarpinstitucines derybas dėl Direktyvos (ES) 2019/883. Komisija turėtų ir toliau organizuoti valstybių narių nacionalinių institucijų ir ekspertų, įskaitant privačiojo sektoriaus, pilietinės visuomenės ir profesinių sąjungų ekspertus, keitimąsi šios direktyvos taikymo Sąjungoje patirtimi, kad nustatytų bendrą šios direktyvos vykdymo užtikrinimo praktiką;
- 15) [...]
- 16) valstybės narės turėtų pranešti Komisijai informaciją, reikalingą tinkamai Direktyvos 2005/35/EB įgyvendinimo stebėsenai užtikrinti. Siekiant sumažinti administracinę našą ir padėti Komisijai analizuoti valstybių narių pateiktus duomenis, tokią informaciją valstybės narės turėtų pranešti naudodamosi specialia elektronine pranešimų teikimo priemone. Jei tokia informacija yra susijusi su fiziniams asmenims paskirtomis arba su jais susijusiomis sankcijomis, tokia informacija turi būti anonimizuota. Siekiant užtikrinti, kad pagal Direktyvą 2005/35/EB valstybių narių pranešama informacija būtų tarpusavyje palyginama pagal jos rūšį ir kad ji būtų renkama suderintu elektroniniu formatu ir teikimo tvarka, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹²;
- (16a) pripažįstama, kad turimos technologijos yra ribotos, kad būtų galima aptikti, tikrinti ir rinkti įrodymus apie tam tikrų teršiančių medžiagų išmetimą jų susidarymo vietoje. Valstybėms narėms įgyvendinant šią direktyvą ir užtikrinant jos vykdymą, į šiuos apribojimus turėtų būti atsižvelgiama;

¹² 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- 17) siekdama padėti valstybėms narėms plėtoti savo gebėjimus, susijusius su veiksmingu Direktyvos 2005/35/EB vykdymu, kurį užtikrina nacionalinės administracinės ir teisminės institucijos, Komisija turėtų rengti valstybėms narėms konsultacijas ir mokymus, susijusius, *inter alia*, su geriausiais pažeidimų aptikimo, tikrinimo ir įrodymų rinkimo metodais ir praktika, taip pat ji turėtų rengti konsultacijas dėl atitinkamų MARPOL 73/78 reglamentavimo pokyčių ir esamų technologinių pasiekimų, įskaitant naujas skaitmenines priemones, kad būtų sudarytos geresnės sąlygos vykdymą užtikrinti veiksmingai, ekonomiškai efektyviai ir tikslingai;
- 18) siekiant didinti visuomenės informuotumą apie taršą iš laivų ir gerinti aplinkos apsaugą, valstybių narių teikiama informacija apie Direktyvos 2005/35/EB taikymą turėtų būti viešai prieinama Sąjungos lygmens apžvalgoje ir apimti Direktyvos 2005/35/EB II priede išvardytą informaciją. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB¹³ siekiama valstybėse narėse užtikrinti teisę gauti informaciją apie aplinką pagal Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija), kurios šalimi yra ir Sąjunga. Komisija turėtų saugoti valstybių narių gautos informacijos konfidencialumą, nepažeisdama Direktyvos 2003/4/EB nuostatų;
- 19) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/1937¹⁴ nustatyti būtiniausi pranešimų apie Sąjungos teisės pažeidimus, įskaitant Direktyvos 2005/35/EB pažeidimus, ir apie tokius pažeidimus pranešančių asmenų apsaugos standartai. Valstybės narės visų pirma turėtų užtikrinti, kad į Direktyvos (ES) 2019/1937 taikymo sritį patenkančiai įgulai, pranešusiai apie tikrai arba galbūt neteisėtus išmetimus, būtų suteikta apsauga. Be esamų nacionaliniu lygmeniu teikiamų pranešimų teikimo kanalų, reglamentuojamų Direktyva (ES) 2019/1937, Komisija turėtų sudaryti galimybę naudotis centralizuotu išoriniu pranešimų teikimo internetu kanalu, kuriuo būtų galima pranešti apie tikrai arba galbūt neteisėtus išmetimus, ir perduoti tokius pranešimus atitinkamai valstybei narei arba valstybėms narėms, o šios vėliau turėtų

¹³ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

¹⁴ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1937 dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos (OL L 305, 2019 11 26, p. 17).

tvarkyti šiuos pranešimus pagal Direktyvą (ES) 2019/1937, įskaitant gavimo patvirtinimą, tinkamą grįžtamąją informaciją ir tolesnio tyrimo veiksmus. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis Sąjungos teisei dėl asmens duomenų apsaugos, visų pirma Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2018/1725¹⁵ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui 2016/679¹⁶. Komisija turėtų užtikrinti pranešimus teikiančių asmenų tapatybės konfidencialumo apsaugą, be kita ko, prireikus apribodama atitinkamų asmenų, pavyzdžiui, asmenų, kurie įtraukti į pranešimą kaip galbūt neteisėto išmetimo dalyviai, naudojimąsi tam tikromis duomenų apsaugos teisėmis pagal Reglamento (ES) 2018/1725 25 straipsnio 1 dalies c ir h punktus ir 25 straipsnio 2 dalį, tokiu mastu ir tiek laiko, kiek tai būtina siekiant užkirsti kelią bandymams trukdyti teikti pranešimus arba bandymams kliudyti, pakenkti tolesnio tyrimo veiksmams, visų pirma tyrimams, ar juos sulėtinti arba bandymams išsiaiškinti pranešimus teikiančių asmenų tapatybę, taip pat siekiant kovoti su tokiais bandymais. Tokiais apribojimais turėtų būti gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jie turėtų būti būtinos ir proporcingos priemonės demokratinėje visuomenėje, kad būtų apsaugoti svarbūs Sąjungos ar valstybės narės bendro viešojo intereso tikslai ir (arba) duomenų subjekto arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugos tikslai;

- 20) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsnio 1 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę [2023 m. xx xx]¹⁷;
- 21) TJO vyksta diskusijos dėl naujų su tarptautine laivyba, teršiančia vandenį ir orą, susijusių aplinkosaugos klausimų. Po šių diskusijų gali būti priimta naujų MARPOL 73/78 nuostatų. Būsimoje peržiūroje turėtų būti įvertinta galimybė pakeisti Direktyvos 2005/35/EB taikymo sritį, siekiant užtikrinti nuoseklią, efektyvią ir veiksmingą vykdymo užtikrinimo tvarką, taip pat skirti atgrasomas sankcijas;

¹⁵ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (Tekstas svarbus EEE) (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

¹⁶ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

¹⁷ OL C xxxx.

- 21a) valstybės narės, neturinčios tiesioginės prieigos prie jūros ar neturinčios uostų, dėl šių geografinių priežasčių tam tikrų šios direktyvos nuostatų negali taikyti. Siekiant išvengti neproporcingos administracinės naštos šioms valstybėms narėms, jos neturėtų būti įpareigtos perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti kai kurių šios direktyvos nuostatų.
- 22) kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl tarptautinio žalos, kurią gali sukelti neteisėtas išmetimas, kuriam taikoma ši direktyva, pobūdžio ir efektyvių, atgrasomų ir proporcingų sankcijų už tokį išmetimą prieinamumo visoje Sąjungoje, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- 23) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, įskaitant asmens duomenų apsaugą, teisę į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, nekaltumo prezumpciją ir teisę į gynybą, teisėtumo ir nusikalstamų veikų bei bausmių proporcingumo principus, taip pat teisę nebūti du kartus teisiama ar baudžiamam baudžiamajame procese už tą pačią nusikalstamą veiką. Šia direktyva siekiama užtikrinti, kad tos teisės būtų visapusiškai gerbiamos ir tų principų būtų visapusiškai laikomasi, ir ji turėtų būti atitinkamai įgyvendinama;
- 24) Direktyva 2005/35/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2005/35/EB pakeitimai

Direktyva 2005/35/EB iš dalies keičiama taip:

1) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl tarptautinių standartų taršos iš laivų srityje vykdymo užtikrinimo ir administracinių sankcijų už taršos pažeidimus įvedimo“;

2) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Tikslas

1. Šios direktyvos tikslas – įtraukti į Sąjungos teisę tarptautinius standartus taršos iš laivų srityje ir užtikrinti, kad už teršiančių medžiagų neteisėtą išmetimą atsakingiems asmenims būtų skiriamos atgrasomos, veiksmingos ir proporcingos administracinės sankcijos, siekiant pagerinti saugumą jūroje ir sustiprinti jūros aplinkos apsaugą nuo taršos iš laivų.
2. Šia direktyva neužkertamas kelias valstybėms narėms imtis griežtesnių tarptautinę teisę atitinkančių priemonių ir pagal savo nacionalinę teisę nustatyti administracines arba baudžiamąsias sankcijas.“;

3) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. MARPOL 73/78 – 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos ir jos 1978 m. bei 1997 m. naujausios redakcijos protokolai;
2. teršiančios medžiagos – medžiagos, kurioms taikomas MARPOL 73/78 I priedas (nafta), II priedas (nefasuotos nuodingos skystos medžiagos), III priedas (jūra vežamos supakuotos kenksmingos medžiagos), IV priedas (nuotekos iš laivų), V priedas (šiukšlės iš laivų), ir išmetamųjų dujų valymo sistemos liekanos;
3. išmetamųjų dujų valymo sistemos liekanos – bet kokia medžiaga, kuri iš plovimo vandens ar aušinimo vandens buvo pašalinta valymo sistemoje, arba išleidžiamos nuotekos, kurios neatitinka išmetimo kriterijaus, arba kitos liekanos, pašalintos iš išmetamųjų dujų valymo sistemos taikant MARPOL 73/78 VI priedo 4 taisyklėje nurodytą teršalų išmetimo mažinimo atitikties metodą, kuris naudojamas kaip alternatyva MARPOL 73/78 VI priedo 14 taisyklėje nustatytiems teršalų kiekio mažinimo standartams, atsižvelgiant į TJO parengtas gaires;
- 3a. išmetimas – bet koks pašalinimas iš laivo, kaip nurodyta MARPOL 73/78 2 straipsnyje;
4. laivas – jūros aplinkoje eksploatuojamas bet kokio tipo jūrų laivas, neatsižvelgiant į jo vėliavą, įskaitant laivus su povandeniniais sparnais, laivus su oro pagalve, povandeninius laivus ir plūdriąsias plaukiojančias priemones;
5. juridinis asmuo – tokį statusą pagal taikytiną nacionalinę teisę turintis juridinis asmuo, išskyrus valstybes arba pagal valstybės suteiktus įgaliojimus veikiančias viešosios valdžios institucijas, arba viešąsias tarptautines organizacijas;

6. bendrovė – laivo savininkas arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas arba laivo be įgulos frachtuotojas, iš laivo savininko perėmę atsakomybę už laivo veiklą.“;

4) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Pažeidimai ir išimtys

1. Valstybės narės užtikrina, kad teršiančių medžiagų išmetimas iš laivų į bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų teritorijų būtų laikomas pažeidimu, išskyrus atvejus, kai:
 - a) teršiančių medžiagų, kurioms taikomas MARPOL 73/78 I priedas, išmetimas atitinka MARPOL 73/78 I priedo 15, 34, 4.1, 4.2 arba 4.3 taisyklėse ir Tarptautinio laivybos poliariniuose vandenyse kodekso (toliau –Poliarinis kodeksas) II-A dalies 1.1.1 skirsnyje nustatytas sąlygas;
 - b) teršiančių medžiagų, kurioms taikomas MARPOL 73/78 II priedas, išmetimas atitinka MARPOL 73/78 II priedo 13, 3.1.1, 3.1.2 arba 3.1.3 taisyklėse ir Poliarinio kodekso II-A dalies 2.1 skirsnyje nustatytas sąlygas;
 - c) teršiančių medžiagų, kurioms taikomas MARPOL 73/78 III priedas, išmetimas atitinka MARPOL 73/78 III priedo 8.1 taisyklėje nustatytas sąlygas;
 - d) teršiančių medžiagų, kurioms taikomas MARPOL 73/78 IV priedas, išmetimas atitinka MARPOL 73/78 IV priedo 3, 11.1 bei 11.3 taisyklėse ir Poliarinio kodekso II-A dalies 4.2 skirsnyje nustatytas sąlygas;
 - e) teršiančių medžiagų, kurioms taikomas MARPOL 73/78 V priedas, išmetimas atitinka MARPOL 73/78 V priedo 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2, 7 taisyklėse ir Poliarinio kodekso II-A dalies 5.2 skirsnyje nustatytas sąlygas ir

f) išmetamųjų dujų valymo sistemos liekanų išmetimas atitinka MARPOL 73/78 VI priedo 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 ir 3.1.2 taisyklėse nustatytas sąlygas, atsižvelgiant į TJO parengtas gaires, įskaitant naujausios redakcijos Rezoliuciją MEPC.340(77).

2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad bet kuri bendrovė arba tie, kurie gali būti patraukti atsakomybėn kaip padarę pažeidimą, kaip tai suprantama 1 dalyje, būtų patraukti už tai atsakomybėn.

3. [...]“;

5) 5 straipsnis išbraukiamas;

6) 5a straipsnis išbraukiamas;

7) 5b straipsnis išbraukiamas;

7a) 6 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jei dėl neatitikimų ar informacijos kyla įtarimų, kad valstybės narės uoste ar pakrantės terminale savanoriškai esantis laivas užsiėmė ar užsiima teršiančių medžiagų išmetimu į bet kurią iš 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų teritorijų, ta valstybė narė užtikrina, kad pagal jos nacionalinę teisę būtų atliktas atitinkamas patikrinimas arba būtų imtasi kitų atitinkamų veiksmų, atsižvelgiant į atitinkamas Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) priimtas rekomendacijas.“;

8) 6 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Orientacinis neatitikimų arba informacijos, dėl kurių gali būti atliekamas patikrinimas, kaip tai suprantama 1 dalyje, sąrašas pateikiamas šios direktyvos I priede.“;

9) 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

Administracinės sankcijos

1. Nedarant poveikio valstybių narių pareigoms pagal Direktyvą (ES) 2023/xxxx¹⁸, valstybės narės, kaip numatyta 1 straipsnyje ir vadovaudamosi savo nacionaline teise, nustato administracinių sankcijų, skiriamų už nacionalinių šios direktyvos 4 straipsnio įgyvendinimo nuostatų pažeidimus, sistemą ir užtikrina, kad tokios sankcijos būtų skiriamos. Numatytos administracinės sankcijos turi būti atgrasomos, veiksmingos ir proporcingos.
2. Valstybės narės užtikrina, kad perkeltant šią direktyvą į nacionalinę teisę nustatytos administracinės sankcijos apimtų baudas, skiriamas bendrovei pažeidimo padarymo metu, jei pripažinta, kad ta bendrovė yra už jį atsakinga. Valstybės narės taip pat gali skirti baudas kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kai pripažįstama, kad jie yra atsakingi už tą pažeidimą.
3. [...]
4. Jei valstybės narės teisės sistemoje administracinių sankcijų nenumatoma, šis straipsnis gali būti taikomas taip, kad sankcijų, įskaitant 2 dalyje nustatytas baudas, skyrimo procedūrą inicijuotų kompetentinga institucija, o jas skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, kartu užtikrinant, kad tos teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų kompetentingų institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju pagal šią dalį skiriamos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos ir taikomos laikantis šios direktyvos nuostatų. Tos valstybės narės ne vėliau kaip [DATA] praneša Komisijai apie savo teisės aktų nuostatas, kurias jos priima pagal šią dalį, ir nedelsdamos praneša apie vėlesnius dalinio keitimo teisės aktus arba joms įtakos turinčius pakeitimus.“;

¹⁸ OL L xxxx.

- 10) 8a straipsnis išbraukiamas;
- 11) 8b straipsnis išbraukiamas;
- 12) 8c straipsnis išbraukiamas;
- 13) įterpiamas šis straipsnis:

„8d straipsnis

Veiksmingas sankcijų skyrimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, nustatydamos, kokios rūšies ir dydžio administracinę sankciją skirti fiziniam ar juridiniam asmeniui, kuri jį pagal 8 straipsnį pripažino atsakingu už pažeidimą, kaip tai suprantama 4 straipsnyje, galėtų atsižvelgti į visas svarbias pažeidimo aplinkybes, įskaitant (tačiau tuo neapsiribojant):
 - a) išmetimo pobūdį, sunkumą ir trukmę;
 - b) [...]
 - c) žalą, kurią išmetimas padarė aplinkai ar žmonių sveikatai;
 - d) atsakingo asmens finansinį pajėgumą;
 - e) ekonominę naudą, kurią iš pažeidimo atsakingas asmuo gavo arba tikėjosi gauti;
 - f) priemones, kurių ėmėsi atsakingas asmuo, kad užkirstų kelią išmetimui arba sušvelnintų jo poveikį;
 - g) atsakingo asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį, įskaitant bet kokius veiksmus, kuriais siekiama išvengti kompetentingos institucijos atliekamo atitinkamo patikrinimo ar kitokio tyrimo arba sutrukdyti jai jį atlikti, ir
 - h) bet kokius ankstesnius atsakingo asmens padarytus su tarša iš laivų susijusius pažeidimus.
2. [...];

14) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Keitimasis informacija ir patirtimi

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja keisdamosi informacija, remdamosi Direktyvos 2002/59/EB¹⁹ 22a straipsnio 3 dalyje ir III priede nustatyta Sąjungos keitimosi jūrų laivybos informacija sistema („SafeSeaNet“), kad būtų pasiekti šie tikslai:
 - a) tobulinti veiksmingam šios direktyvos įgyvendinimui reikalingą informaciją, visų pirma tą, kurią teikia šia direktyva įsteigta Europos palydovinė taršos aptikimo sistema („CleanSeaNet“) ir kiti atitinkami pranešimų teikimo mechanizmai, siekiant sukurti patikimus teršiančių medžiagų jūroje sekimo metodus;
 - b) sukurti ir įgyvendinti tinkamą kontrolės ir stebėsenos sistemą, derinant pagal a punktą pateiktą informaciją su informacija, kurią Komisija teikia valstybėms narėms sistemoje „SafeSeaNet“ ir kitose Sąjungos informacinėse duomenų bazėse bei priemonėse, kad būtų lengviau iš anksto nustatyti ir stebėti teršiančias medžiagas išmetančius laivus, siekiant optimizuoti nacionalinių institucijų atliekamus vykdymo užtikrinimo veiksmus;
 - c) optimaliai naudoti pagal a ir b punktus pateiktą informaciją, taip pat informaciją, kurią valstybės narės praneša pagal 10a straipsnį, siekiant sudaryti geresnes sąlygas kompetentingoms institucijoms, kitų valstybių narių institucijoms ir Komisijai susipažinti su tokia informacija ir ja keistis, ir

¹⁹ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

- d) per trejus metus nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į valstybių narių pajėgumus, patikrintų tam tikrą sistemą „CleanSeaNet“ kasmet siunčiamų A klasės perspėjimų procentinę dalį, kai tikrinimas reiškia kompetentingų institucijų tolesnio tyrimo veiksmus dėl sistemos „CleanSeaNet“ išsiųsto perspėjimo, siekiant nustatyti, ar atitinkamas perspėjimas reiškia, kad įvyko neteisėtas išmetimas. Apie tokią procentinę dalį iš anksto pranešama Komisijai.

2. [...]“;

15) įterpiami šie straipsniai:

„10a straipsnis

Pranešimų teikimas

1. Komisija sukuria elektroninę pranešimų teikimo priemonę, kad valstybės narės ir Komisija galėtų rinkti šioje direktyvoje numatytos vykdymo užtikrinimo sistemos įgyvendinimo informaciją ir ja keistis.
2. Valstybės narės užtikrina, kad toliau nurodyta informacija, susijusi su veiksmais, kurių ėmėsi jų kompetentingos institucijos, būtų pranešama 1 dalyje nurodyta elektronine pranešimų teikimo priemone, kai tik užbaigiamos administracinės ir, kai taikytina, teisinės procedūros:
 - a) informacija, susijusi su kompetentingų institucijų tolesnio tyrimo veiksmais gavus sistemą „CleanSeaNet“ išsiųstą perspėjimą arba su priežastimis, dėl kurių nesiimta tolesnio tyrimo veiksmų dėl tokio perspėjimo, pranešama kuo greičiau po to, kai tolesnio tyrimo veiksmai užbaigiami;
 - b) informacija, susijusi su patikrinimais, atliktais pagal 6 straipsnį, pranešama kuo greičiau po to, kai patikrinimas užbaigiamas;
 - c) informacija, susijusi su veiksmais, kurių imtasi pagal 7 straipsnį, pranešama kuo greičiau po to, kai tokie veiksmai užbaigiami, ir

- d) informacija, susijusi su pagal šią direktyvą paskirtomis sankcijomis, dėl kurių laiku nebuvo pateikta skundų arba kurios yra galutinės ir vykdytinos kitais atžvilgiais, pranešama nepagrįstai nedelsiant, o apie sankcijas, paskirtas per praėjusius kalendorinius metus, bet kuriuo atveju pranešama ne vėliau kaip kiekvienų metų birželio 30 d. Jei su sankcijomis susijusioje informacijoje yra asmens duomenų, tokia informacija turi būti anonimizuota.
3. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, Komisija įgyvendinimo aktais gali nustatyti išsamias taisykles dėl 2 dalyje nurodytos informacijos pranešimo tvarkos, įskaitant informacijos, kuri turi būti pranešama, rūšies nurodymą, laikydamasi 13 straipsnyje nustatytos nagrinėjimo procedūros.
4. Valstybės narės praneša Komisijai apie įgaliotas institucijas, kurios galės naudotis 1 dalyje nurodyta pranešimų teikimo priemone.

10b straipsnis

Mokymas

Valstybės narės prašymu Komisija padeda plėtoti pajėgumus – organizuoja mokymus institucijoms, atsakingoms už pažeidimų, kuriems taikoma ši direktyva, aptikimą, tikrinimą ir reikalavimų vykdymo užtikrinimą.

10c straipsnis

Informacijos skelbimas

1. Nedarydama poveikio valstybių narių nacionalinės teisės aktams ir remdamasi pagal 10a straipsnį jų pateikta informacija, Komisija, pasibaigus, kai taikytina, administracinėms ir teisinėms procedūroms, viešai skelbia reguliariai atnaujinamą Sąjungos lygmens šios direktyvos įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo apžvalgą. Į apžvalgą gali būti įtraukiama šios direktyvos II priede išvardyta informacija.
2. Nedarydama poveikio Direktyvai 2003/4/EB²⁰, Komisija imasi tinkamų priemonių, kad apsaugotų informacijos, gautos įgyvendinant šią direktyvą, konfidencialumą.

10d straipsnis

Asmenų, pranešančių apie tikėtinus pažeidimus, ir duomenų apsauga

1. Komisija sukuria ir tvarko konfidencialų išorinį pranešimų teikimo internetu kanalą, skirtą Direktyvoje (ES) 2019/1937²¹ nurodytiems pranešimams apie tikėtinus šios direktyvos pažeidimus gauti, ir perduoda tokius pranešimus atitinkamai valstybei narei ar valstybėms narėms.
2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės kompetentingos institucijos, gavusios 1 dalyje nurodytu kanalu pateiktus pranešimus apie šios direktyvos pažeidimus, teiktų grįžtamąją informaciją ir imtųsi tolesnio tų pranešimų tyrimo veiksmų pagal Direktyvą (ES) 2019/1937.

²⁰ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

²¹ 2019 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/1937 dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos (OL L 305, 2019 11 26, p. 17).

3. Komisija gali, laikydamasi Reglamento (ES) 2018/1725 25 straipsnio 1 dalies c ir h punktų ir 25 straipsnio 2 dalies, apriboti Reglamento (ES) 2018/1725²² 14–22, 35 ir 36 straipsnių, taip pat 4 straipsnio taikymą duomenų subjektams, kurie yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytu kanalu pateikto pranešimo šalis arba yra jame paminėti ir kurie nėra šį pranešimą pateikę duomenų subjektai. Šis apribojimas gali būti taikomas tik tiek laiko, kiek būtina, kad valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų iširti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą.“;

16) 11 straipsnis išbraukiamas;

17) 12 straipsnis išbraukiamas;

18) įterpiamas šis straipsnis:

„12a straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip [*OL: prašom įrašyti datą – penkeri metai nuo šios dalinio keitimo direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos*] Komisija atlieka šios direktyvos vertinimą. Vertinimas grindžiamas bent šiais aspektais:
 - a) įgyvendinant šią direktyvą sukaupta patirtimi ir
 - b) valstybių narių pagal 10a straipsnį pranešta informacija ir pagal 10c straipsnį pateikta Sąjungos lygmens apžvalga.
2. Atlikdama peržiūrą Komisija įvertina galimybę, jei tinkama, pakeisti šios direktyvos taikymo sritį atsižvelgiant į naujus arba atnaujintus tarptautinius taršos iš laivų prevencijos standartus, laikantis esamų ir būsimų MARPOL 73/78 nuostatų.“;

²² 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (Tekstas svarbus EEE) (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

19) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 2099/2002²³ 3 straipsnį. COSS – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011²⁴.
2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis ir Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 5 straipsnis.“;

20) 14 straipsnis išbraukiamas;

21) 15 straipsnis išbraukiamas;

21a) 16 straipsnis papildomas šia dalimi:

„2. Valstybės narės, neturinčios tiesioginės prieigos prie jūros arba neturinčios uostų, neprivalo perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti šios direktyvos 6 ir 7 straipsnių nuostatų.“;

22) vienintelis priedas išbraukiamas;

²³ 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiantis Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiantis saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

²⁴ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- 23) šios direktyvos I priede pateikiamas tekstas pridedamas kaip I priedas;
- 24) šios direktyvos II priede pateikiamas tekstas pridedamas kaip II priedas.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [*OL: prašom įrašyti datą – ketveri metai [48 mėnesiai] nuo šios dalinio keitimo direktyvos įsigaliojimo dienos*] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

- 1a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės, neturinčios tiesioginės prieigos prie jūros arba neturinčios uostų, neprivalo perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti šios direktyvos 1 straipsnio 7a ir 8 dalių nuostatų.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų ir visų vėlesnių joms įtakos turinčių pakeitimų tekstus.

3 straipsnis

Direktyvos 2009/123/EB taikymas

Kiek tai susiję su pažeidimais, kurie pagal Direktyvą 2005/35/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/123/EB²⁵, laikytini nusikalstamomis veikomis, ir atitinkamomis sankcijomis, valstybės narės, kurios nesaistomos Direktyva (ES) 2023/xxxx, lieka saistomos Direktyva 2005/35/EB su pakeitimais, padarytais Direktyva 2009/123/EB.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas / Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė

²⁵ OL L 280, 2009 10 27, p. 52.

NEBAIGTINIS 6 STRAIPSNYJE NURODYTŲ NEATITIKIMŲ ARBA INFORMACIJOS SĄRAŠAS

- 1) Bet kokie neatitikimai, susiję su naftos ir kitais atitinkamais registracijos žurnalais arba su kitais trūkumais, susijusiais su galimu išmetimu, nustatyti pagal Direktyvą 2009/16/EB²⁶ vykdant inspektavimus, kuriuos ankstesniuose laivo įplaukimo uostuose vykdo atitinkama valstybė narė, kita valstybė narė arba valstybė, pasirašiusi Paryžiaus susitarimo memorandumą dėl uosto valstybės kontrolės;
- 2) bet kokie neatitikimai, susiję su laive sukauptų atliekų pristatymu arba pranešimu apie jas, kaip reikalaujama pagal Direktyvą (ES) 2019/883²⁷, atsiradę atitinkamoje valstybėje narėje arba ankstesnių laivo įplaukimo uostų valstybėje narėje;
- 3) bet kokie neatitikimai, atsiradę nesilaikant kriterijų, taikomų naudojant išmetamųjų dujų valymo sistemas, laikomas teršalų išmetimo mažinimo metodais, nustatytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/802²⁸ II priede, kuriame daroma nuoroda į 2009 m. priimtoje Rezoliucijoje MEPC.184(59) išdėstytas Išmetamųjų dujų valymo sistemų gaires, pakeistas 2021 m. priimtoje Rezoliucijoje MEPC.340(77) išdėstytais Išmetamųjų dujų valymo sistemų gairėmis;
- 4) bet kokia iš kitos valstybės narės gauta informacija apie galbūt neteisėtą išmetimą iš laivo, gauta pagal Direktyvoje 2002/59/EB²⁹ numatytas procedūras, įskaitant visus įrodymus arba galimus įkalčius apie tyčinį naftos išpylimą arba kitus MARPOL 73/78 pažeidimus, apie kuriuos valstybės narės pakrantės stotys pranešė atitinkamos valstybės narės pakrantės stotims pagal tos direktyvos 16 straipsnį, arba informacija apie incidentus ar avarijas, apie kuriuos laivo kapitonas pranešė atitinkamos valstybės narės pakrantės stočiai pagal tos direktyvos 17 straipsnį, arba
- 5) bet kokie kita laivo eksploatavime dalyvaujančių asmenų, įskaitant locmanus, pateikta informacija, leidžianti daryti išvadą apie neatitikimus, susijusius su tikėtiniais šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų pažeidimais.

²⁶ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (nauja redakcija) (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

²⁷ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/883 dėl uosto priėmimo įrenginių, į kuriuos pristatomos laivų atliekos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2010/65/ES ir panaikinama Direktyva 2000/59/EB (OL L 151, 2019 6 7, p. 116).

²⁸ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/802 dėl sieros kiekio sumažinimo tam tikrose skystojo kuro rūšyse (kodifikuota redakcija) (OL L 132, 2016 5 21, p. 58).

²⁹ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/59/EB, įdiegianti Bendrijos laivų eismo stebėsenos ir informacijos sistemą ir panaikinanti Tarybos direktyvą 93/75/EEB (OL L 208, 2002 8 5, p. 10).

INFORMACIJA, KURI GALI BŪTI ĮTRAUKTA Į 10C STRAIPSNYJE NURODYTĄ SAJUNGOS LYGMENS APŽVALGĄ

- 1) Į Sąjungos lygmens apžvalgą, skelbiamą pagal 10c straipsnį, gali būti įtraukta ši informacija apie kiekvieną valstybės narės patikrintą ir patvirtintą taršos incidentą:
 - a. incidento data;
 - b. incidente dalyvavusio laivo identifikavimo duomenys;
 - c. taršos incidento vieta (platuma ir ilguma);
 - d. taršos incidento mastas (plotas ir ilgis), jei taikytina;
 - e. teršalo rūšis;
 - f. susijusi (-ios) valstybė (-s) narė (-s);
 - g. taršos incidento tikrinimo veiklos aprašymas;
 - h. tikrinimo veiklos data bei laikas ir tikrinimo veiklai naudotos priemonės;
 - i. informacija apie paskirtą administracinę sankciją.

- 2) Apie kiekvieną valstybę narę pagal 10c straipsnį paskelbtoje Sąjungos lygmens apžvalgoje gali būti pateikta ši agreguota informacija:
 - a. tikėtinų nustatytų „CleanSeaNet“ taršos incidentų skaičius;
 - b. tikėtinų „CleanSeaNet“ taršos incidentų, kuriuos patikrino valstybė narė, skaičius;
 - c. patvirtintų taršos incidentų skaičius po patikrinimo (detalizuojama pagal plotą: teritoriniai vandenys, išskirtinė ekonominė zona, atvira jūra);
 - d. nustatytų pažeidėjų skaičius;
 - e. atvejų, kai buvo skirtos sankcijos, skaičius.